

eller paa de øvrige Ryster af Storbritanien, eller paa den finske eller den hollandske Bugt. Vedtoges eenstemmig med 32 Stemmer.

Lovbdkastets § 7 ansaaes for vedtaget uden Afstemning.

14) Lovbdkastets § 8. (see Anh. A. Sp. 1120) forkastedes med 31 Stemmer mod 2, og herved var saaledes Udvalgets Forslag, at Paragraphen skulde udgaae, fyldestgjort.

Derefter fattes Lovbdkastets øvrige Paragrapher, §§ 9 til 17, med de dertil stillede Ændringsforslag under Forhandling, idet Formanden havde bemærket, at han, saafremt ikke Andet forlangtes, kunde vilde lade afstemme de Paragrapher, hvortil der var stillet Ændringsforslag.

Ordføreren: Det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet til § 11, er kun en reen Redactionsforandring, der er en nødvendig Følge af, hvad der er vedtaget ved § 5. Hvad Udvalgets Ændringsforslag til § 13 angaaer, da er det ogsaa kun en Supplering, som Udvalget har anseet for nødvendig, da det har fastholdt den i Udvalget foreslaaede Bestemmelse, at den Skipper, som er fraværende paa den Tid, Loven udkommer, skal inden et Aar have taget Borgerskab; hvis han ikke kommer hjem inden et Aar efter, at Loven er udkommen, vil det være nødvendigt, at der indrømmes ham en Frist, inden hvilken han kan opfylde Lovens Bestemmelser, og vi have troet, at denne Frist passende kunde fastsættes til 3 Maanedre efter hans Hjemkomst.

Rehmann: De Herrer ville have lagt Mærke til, at der i Loven nævntes to Borgerstaber eller Næringsbeviiser for Søneringen, nemlig et i § 3 som Sætteskipper og et i § 6 for den længere Fart. Naar det nu fordrer, at den Skipper, som ikke har Borgerstab, skal erhverve Borgerstab eller Næringsbeviis, maa dette naturligviis være for den Næring, som han agter at drive, og ikke for den, han har Ret til at drive. Den ældre Skipper, der er berettiget til at tage Borgerstab for den større Fart, men som vil lade sig nøie med

det mindre Borgerstab, kan ikke tvinges til at tage det større, ligesom vi have hørt, at den, som er berettiget til at lade sig forhøre som Styrmand, kan lade sig forhøre som Matros. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaae, at Ordene: „de beviislige have Ret til at drive“, forandret til: „de agte at drive“.

Ordføreren: Ja, jeg maa tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at en saadan Forandring af Udtrykkene i § 13 ikke er nødvendig; thi har Skipperen den større Ret, det vil sige Retten til at fare som Skipper efter § 6, saa har han ogsaa den mindre Ret til at fare som Sætteskipper efter § 3, og det beroer da naturligviis paa ham selv, hvilket Næringsbeviis han vil tage, enten som Sætteskipper eller for den længere Fart. Har han derimod kun Rettighed som Sætteskipper, vil han ikke faae Ret til at tage andet Næringsbeviis end det, som er bestemt i § 3. Det forekommer mig derfor ikke, at der er nogen Nødvendighed for at forandre det Udtryk, som er brugt i Lovbdkastet.

Indenrigsministeren ad interim: Meningen med de Udtryk, som ere brugte i Lovbdkastet, er den, at man vil sige: Den, der kun har Ret til at fare som Sætteskipper, skal erhverve Næringsbeviis som Sætteskipper, og kun den, som har Ret til den større Fart, er berettiget til at faae Borgerstab som Skipper. Det forekommer mig, at hvis det Forslag, som er stillet af den ærede anden Landstingsmand for 10de Kredts (Rehmann), blev taget tilfølgende, vilde Tanken i Loven fordukkles. Det vilde da see ud, som om den, der kun har Ret til at fare som Sætteskipper, naar han skulde tage Borgerstab paa den Næring, som han agter at drive, fik Ret til at tage Borgerstab som Skipper til den større Fart, og den første Deel af § 13 er ikke saa nølagtig, at den nærmere Bestemmelse, som kommer i den følgende Sætning, kan undværes, thi der staaer kun ganske i Almindelighed, at den, der er berettiget til at drive Sønering som Styrmand eller Skipper, skal fremdeles være berettiget dertil, og saa kommer den følgende Sætning og bestemmer dette nærmere, nemlig: dog saaledes, at med Hensyn til